

"all that water"
HERMAN MELVILLE

LAATSTE NIEUW

Er is een school
wintervis op schaaft
geaan bij de Lofoten.
Snelheid maken!

K RECONSTRUCTIE VAN HET ATWIJKER INCIDENT

links Dirk Looduyn, Anna, Jufte
en Hidde Monding in de speciaal
voor de reconstructie nagebouwde
kajuit van de Kruimer IV.

Tot aan die gruwelijke nacht... Tom Monding moet een paar keer slikken. Zijn handen zijn niet helemaal *steady* meer wanneer hij zijn dubbele rum-cola van het glazen tafeltje opneemt en naar zijn lippen brengt. 'Ze hebben de splinters van de houten lepel tot in het neustussenschot van mijn moeder teruggevonden. En in de longen van mijn broertje Jufte werden resten van spekbokking en lampolie aangetroffen...' Van Toms vader, Hidde, ontbreekt nog altijd ieder spoor. Zullen de golven ooit spreken? Tom betwijfelt het. Desalniettemin is hij blij met de reconstructie. 'Er is weliswaar geen duidelijkheid gebracht in deze zaak, maar er wordt nu toch wel getwijfeld aan Looduyns versie van het incident.' Volgens Looduyn heeft hij gehandeld in een vlag van Godsdienstwaanin, maar Tom Monding is ervan overtuigd dat het allemaal vooropgezet was. 'Godsdienstwaanin gold in de jaren vijftig en zestig nog als een verzachtende omstandigheid in Katwijk. Hij wilde zich wreken op mijn vader, omdat die hem neerbuigend zou hebben behandeld. In die tijd hoefde je in Katwijk alleen maar een paar minder gangbare psalmen uit je hoofd te leren en een beetje raar

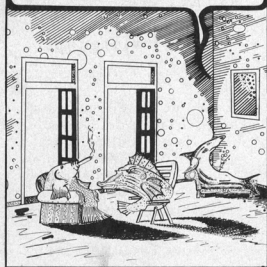
Jaren na dato is men dan toch nog overgegaan tot een volledige reconstructie van het Katwijker Incident uit 1949. Juridische touwtrekkerij leidde steeds opnieuw tot het seponeren van de zaak, die de gemoeiden in de Nederlandse kustgemeenten tot op de dag is blijven bezighouden. De lotgevallen van het gezin Monding (rechts op de reconstructiefoto) werden inmiddels verfilmd, maar het is vooral aan de vasthoudendheid van de oudste zoon te danken dat dit incident niet definitief in de doofpot is verdwenen. Het feit dat hoofdverdachte Dirk Looduyn (links op reconstructiefoto) in 1978 is overleden, heeft de nu 47-jarige Tom Monding niet van zijn voornemen kunnen afbrengen. Het gaat hem om de rechtvaardigheid. 'In de nacht van de fatale gebeurtenissen logeerde ik bij een oom en tante in Noordwijk,' vertelt hij in zijn flatwoning in Heemstede aan *De Vaargeul*. 'Looduyn was bij ons kind aan huis, en als eerste stuurman van de *Kruimer IV* heeft hij mijn vader altijd door dik en dun terzijde gestaan.'

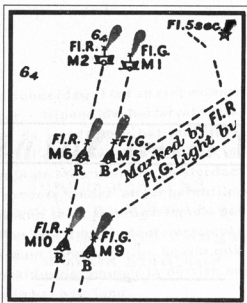

door Karin Fante

met je ogen te draaien, en dan geloofden ze al dat de Schepper in je gevaren was. Daar heeft Looduyn handig op ingespeeld.' Tom Monding zet het glas terug op tafel. Het is leeg. Buiten klinkt er een hard rocklied op de een of andere ghetto-blast. Het lijkt allemaal heel erg lang geleden. Maar voor Tom zijn de doden niet simpelweg met een kist en een schep aarde begraven. Zijn doffe ogen staan leeg. Weerspiegelen zij op dit moment de golven waarin zijn vader Hidde naar alle waarschijnlijkheid is verdwenen. Wie zal het zeggen? De zee is meestal geen gemakkelijke gesprekspartner. Wie haar geheimen uit haar wil trekken, moet uit hardnekkige klei gewassen zijn. Klei van het soort waaruit Tom Monding tot in al zijn genen lijkt te zijn opgebouwd. Dan staat hij op en verontschuldigt zich. De reconstructie heeft hem toch aangegrepen. 'Het rare was dat ik dacht dat ze er allemaal weer waren. Het leek een soort film, en aan de andere kant juist niet. Ik zag exact hetzelfde als wat mij éénnveertig jaar lang uit mijn slaap heeft gehouden.' De doden slapen. Laten we hopen dat ook Tom Monding nu eindelijk zijn langverdiende rust zal vinden.

May-Weggen:
Vis d'r mee!

F. Banen, Katwijk

J.M., 19

een correcte naaktvisser

Succes ermee!

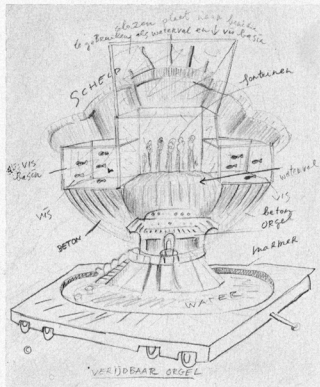
Benodigdheden:
2 kilo vis
(voor twee personen).

F.I.R.
M2

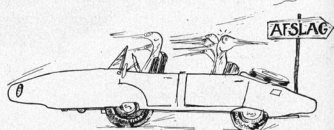
COR STEIJN'S VISMUZIEK BOVEN WATER

En Meeder laat me de tekeningen van het eerste *Aqua Orgel* ter wereld zien, die inderdaad tot ieders verbeelding zullen spreken. 'Maar weet je wat zo treurig is, Marmer,' vertrouwd de verdrietige musicus mij toe, 'de VARA wil er niets meer van weten. Toen Cor zo onverwacht uit het door hem zo graag geleefde leven werd weggerukt, was er met de vorige VARA-voorzitter André Kloos een prijs-cijfe-afpraak dat het *Magische Aqua Orgel* in ieder geval zou worden gebouwd. Het wachten was alleen nog op de definitieve bouwtekening van het Delfts ingenieursbureau Volten en de vergunningen van de Hilversumse Hindervet. Maar verder was alles in kunnen en kruiken. Anders had Cor toch ook al die speciale vismuziek niet gemaakt?' En de sympathieke organist probeert zijn verontwaardiging tevergeefs voor zich te houden als hij vervolgt: 'Maar die Marcel van Dam, daar heb ik echt geen woorden voor. Ik ga dus, heel enthousiast met mijn vondst, naar de VARA, en dan zegt die Van Dam dat de VARA van nu een hele andere VARA is dan in de tijd van Cor Steijn, en dat er binnen het nieuwe VARA-concept geen plaats is voor Cor Steijns *Magische Aqua Orgel*. Nou vraag ik je.' En de anders zo rustige Meeder neemt nog een slok van zijn biertje. 'Nou vraag ik je, Marmer, die man die menselijk gesproken wel tien maal kan verzuipen in de mens Steijn, veegt even een heel VARA-verleden van de vloer. Ik ben er nog kapot van.' En de verontwaardigde musicus doet nu geen moeite meer zijn verdriet te verbergen, wanneer hij mij snikkend toevertrouwt: 'Die Van Dam en zijn intellectuele vrienden hebben de VARA van de gewone man afgenomen, Marmer, van al die leden die met hun zo zuur verdiende lidmaatschapsgelden het niet misse salaris van Van Dam en zijn vrienden elke maand maar weer moeten opfoesten.' Ik verlaat Meeders flat met gemengde gevoelens. Zal de vismuziek van de grote, kleine man Cor Steijn, van 'meneer Cor Steijn', zoals de onvergetelijke 'Dorus' hem altijd noemde, nooit klinken op het door hem zo gewenste en gekoesterde *Magische Aqua Orgel*? Is er dan bij de VARA niemand die gevoel heeft voor het zo roemrijke verleden van de 'Radio Amateurs'? En zal er dan echt een andere oproep zich moeten ontfemen over dit zo typische VARA-project?

-CAR-toen

EEN FAMILIE GEEN MIET DE AFSLAG

bioloog
J. Schikkink

wel **VIS** of geen **VIS**?

UITZICHTLOZE NORMVERVAGING

En verontwaardigde lezer stuurde ons deze afbeelding, waarbij zich inderdaad de vraag opdringt of dit nog wel vis is. Vooral in het zoete water zijn de grenzen soms moeilijk te trekken. Op het Scheveningse Visforum van 15 augustus

teit alleen maar een slapper image zullen geven, via een achterdeur naar binnen te loodsen.' Op de slotavond werd er toch nog een compromis bereikt. Voorlopig krijgen kieuwen vindragenden, die verder op geen enkele wijze een positieve bijdrage leveren aan de vispopulatie in het algemeen, de volgende benaming: *geen vis*. Een overwinning voor de zoetwatervissers? 'Helemaal niet,' zegt bioloog Schikkink. 'Geen vis is altijd nog beter dan helemaal niets. Ik bespeur een kentering. Bovendien zie ik een duidelijke parallel met de strijd

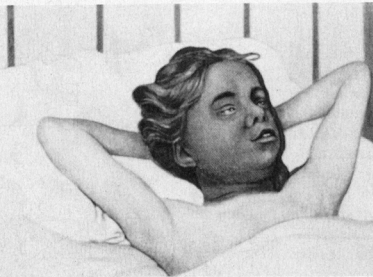
tus laaiden de gemoederen daarover weer hoog op. De bioloog J. Schikkink van de Rijksdienst Zoetwaterbeheer verdedigde de stelling dat alles wat in het bezit is van kieuwen en een minimale vinvorming vertoont tot de vissen moet worden gerekend. Een en ander tot grote woede van de meerderheid van de aanwezige zoetwatervissers die het zo langzamerhand behoorlijk zat zijn. Volgens hun leidt een dergelijke normvervaging tot een uitzichtloze verloederding, waarbij allerlei dubieuze organismen zich via weinig verheffend ellebogenwerk op de voorgrond zullen proberen te dringen. Het is natuurlijk één ding om de aanwezigheid van deze organismen te tolereren, het is iets anders om ze ook meteen maar klakkeloos het etiket 'vis' op te plakken. 'Een zwaktebod,' aldus een woedende zoetwatervisser. 'De Rijksdienst probeert deze vage visachtigen, die de vissoort in zijn totali-

voor gelijke rechten in onze eigen maatschappij, zoals bijvoorbeeld die van de homoseksuelen. Het is een strijd die onder water nog maar amper is begonnen.' Een anonieme zoetwatervisser: 'Die Schikkink heeft ze niet alle vijf op een rij. In zijn studententijd legde hij op feestjes altijd zijn lul in de zalmzalade en trok hij zich vervolgens af in een vat maatjesharing. Nee, als hij over gelijke rechten begint, moet je hem eerst maar eens vragen hoe vaak hij zich in zijn hol heeft laten naaien om bij de Rijksdienst te kunnen komen. Dat verhaal gaat nog altijd rond in de zoetwatervisserij.'

huidvergiftiging

na maken

VIS fluit

Garnwerd, oktober - Twee kinderen van twaalf en dertien jaar uit het Groningse terpdorpie Garnwerd, hebben een derdegraads huidvergiftiging opgelopen toen ze van een rietvoorn die ze uit het plaatselijke Reitdiep hadden gevestigd, een fluit hadden gemaakt en erop gingen spelen. Ze zijn overgebracht naar het Academisch Ziekenhuis in Groningen. Gevreesd wordt dat er plastische chirurgie moet worden toegepast op de lip-

pen en de directe omgeving van de mond. Rijkswaterstaat waarschuwt de ouders van kinderen in Noordwest-Groningen, dat het maken van fluiten van dode vis, een oude gewoonte in dat deel van de provincie, levensgevaarlijk is. Bij aanraking van gevoelige huddelen met vooral de staartschubben van de vis, treedt een reactie op die te vergelijken is met de effecten van een derdegraads verbranding. Ouders wordt aangeraden hun kinderen foto's te laten zien van patiënten met de aandoening, welke te krijgen zijn op elk gemeentehuis in het gebied.

Chris Thijsses' KORTSTE VIS VERHALEN

DE OMSTREDEN TRUI

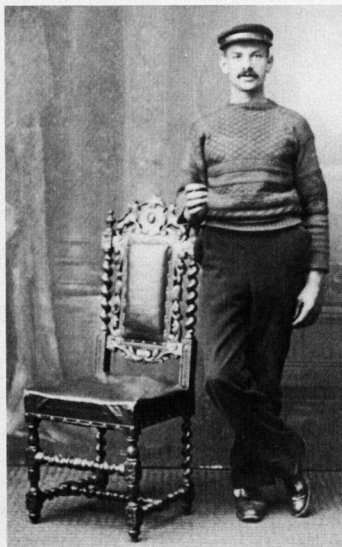
door
Arie Vermeer

De zee beukte als een soort woedende soep tegen de spanten van het schip, het wit van de golven brieste over de boegspriet als het schuim op de lippen van een epilepticus, maar Elkjaer had alleen maar oog voor Larsens trui. Het wonderlijke meandermotief, dat de trui tot een zo prettig ding maakte, kon niet anders dan van de fijne vingers van Birgit afkomstig zijn. Birgit, de vrouw waar Elkjaer zijn zinnen op had gezet, de vrouw tevens met de sensueelste lippen van heel Jutland. 'Laat vieren dat net! Laat vieren, nou!' schreeuwde Larsen, maar Elkjaer staarde nog altijd als versteed naar de trui. Voor zijn geestesoog zag hij de breipennen in Birgits handen: ze bewogen wild op en neer, als de aandrijfassen van een stoomlocomotief die vertraging heeft opgelopen en dat nu in Godsnaam nog een beetje probeert in te halen - en daarna zag hij iets van een zo grote verschrikking dat het hem deed duizelen en hij zich met beide handen aan de reling moest vastgrijpen: hij zag Birgits handen die de trui liefdevol over het hoofd van de zo

gehate Larsen heentrokken. 'Wat passeert je?!' brulde Larsen, terwijl zijn stem amper boven het geloei van de wind uitkwam. 'Snel toch! Zoniet verzuipen wij hier beiden als ratten!' De netten hingen nu inderdaad als de natte mouwen van het een of ander wijde gewaad aan weerszijden van de boot naar beneden en dreigden deze te doen kapseizen. In het stuurboordnet spartelde wanhopig een kleine hamsterrog, elke keer dat dit uit de kolkende zee omhoogrees. Elkjaer moest plotseling denken aan hoe vreemd het was dat deze rog op dit

moment ook bezig was te verdrinken, net als zijzelf, zij het dan in omgekeerde volgorde, door een teveel aan zuurstof. Dit diepgaande besef van hoe alles met elkaar samenhang, dat de zee behalve een spiegelbeeld van de ziel er ook een was van het hele leven dat zich op haar oppervlak en aan haar kusten afspeelde, dat besef deed zijn woede plotseling uit hem wegvloeien als een watertrog waar een reddende hand onverwachts de stop uit heeft getrokken.

Samen met Larsen haalde hij de netten binnen. En samen met Larsen gaf hij de hamsterrog zijn vrijheid terug, waarbij hij vermeed om naar de omstreden trui te kijken. ➡

De omstreden trui van de zo gehate Larsen

Tsjechische jager

schiet op karpers

LBANCICE, oktober - De Tsjechische jager Zdenek Smid (27) heeft een nieuwe vismethode ontdekt. Hij schiet met hagel op vissen die niet ver van het wateroppervlak zwemmen. De vissen, in Smids geval vrijwel altijd karpers, zijn op slag dood en komen meteen bovendrijven, waarna Smid de beesten met behulp van de bajonet die aan zijn geweer is bevestigd, als het ware uit het water prikt.

"Het is veel sportiever dan hengelen", aldus de Tsjechische jager. "Het geeft je meer het gevoel met leven en dood bezig te zijn dan wanneer je zo een beetje lullig met je hengeltje langs de kant van het water wat zit te wachten op de dingen die komen gaan. Het is actiever, mannelijker, en het bevredigt mijn jachtinstinct bijna zo goed als wanneer ik een haas of een konijn een dot hagel in zijn donder jaag. Hoeveel er natuurlijk niets gaat boven het jagen op edeler dieren, zoals vossen en berten." ➡

Goed beschouwd zijn er eigenlijk maar bitter weinig korte visverhalen. Tientallen schrijvers hebben hun literaire licht laten schijnen over de zoogdieren (ibb het paard en de bond), de insecten en de vogels (ibb de duif), maar de vissen hebben zich stevast in een merkwaardig letterkundig stilzwoigen mogen weten.

Het beroemdste visverhaal is uiteraard Moby Dick van Herman Melville, terwijl strikt genomen een walvis geeneens een vis is. Bovendien kan Moby Dick ook met de beste wil van de wereld geen kort verhaal worden genoemd. Zelfs de voorzichtige schattingen spreken nog altijd van 'een behoorlijk lang verhaal'.

Arie Vermeer, van het hier geplaatste De omstreden trui, is een van die weinige Nederlandse schrijvers die zich aan het genre van het korte visverhaal heeft gewaagd. Het verhaal werd eerder gepubliceerd in de internationale verzamelbundel van korte visverhalen F is short for fish. ➡ Chris Thijsses

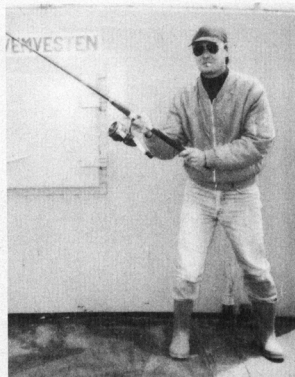

Foto van zo maar een hengelaar

De Josje Lamers is bij Land's End vastgelopen op een partij zuigmosselen. De situatie is niet leuk.

- 1 kabeljauw**
- 2 schol**
- 3 rode poot**
- 4 wijting**
- 5 geen opgave ontrangen**

ongezellige **VISSEN**

TIJ NIET MEER TE KEREN

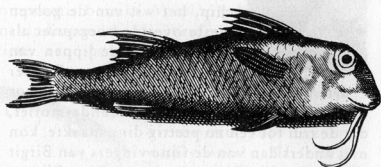

Febe Vulging

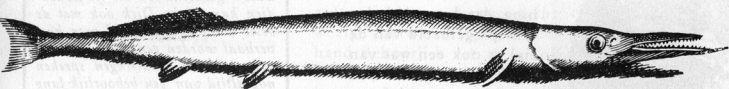

Wim Lede

De laatste jaren is het vissen er zeker niet gezelliger op geworden. Een en ander wordt veroorzaakt door het steeds vaker voorkomen van minder leuke vis voor onze kust. Tot dusverre werd minder leuke of ongezellige vis vrijwel niet in onze wateren gesignaleerd, maar sinds 1988 is daar verandering in gekomen. Voorlopig lijkt het plafond nog niet bereikt. Febe Vulging, bemanningslid van de Josje Lamers: 'Minder leuke vis richt weliswaar geen schade aan de netten aan, maar het is toch geen prettig gezicht. Zeven procent van de vis die wij aan boord halen ziet er ronduit ongezellig of zelfs vervelend uit. Dat percentage is gewoon te hoog en komt de sfeer aan boord niet ten goede.'

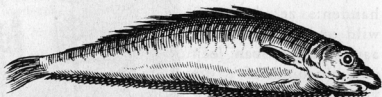
Niet alleen aan boord van onze visserstrawlers zijn de gevolgen van de minder leuke vis merkbaar. Ook onder water is het allemaal een stuk grimmiger geworden. 'Je merkt het aan de andere vissen,' zegt Vulging. 'Wanneer er een paar ongezellige vissen door een school haring heen gaan zwemmen, krijg je bij die haringen toch iets van "Kom op, zeg. Even niet." En dat vertaalt zich concreet in veel onnodige irritatie en volkomen onberekenbare schrikreacties die wij vroeger bij deze vissoort nooit zagen.'

Het merendeel van deze vissen is oneetbaar en zoniet dan zijn zij puur door hun uiterlijke verschijningsvorm niet consumptiefähig. 'Niemand wil zoiets op zijn bord hebben liggen,' zegt Wim Lede van het Nederlands Visverbond. 'Ook in een aquarium zouden deze vissen de stemming alleen maar drukken. Het probleem is aanvankelijk veel te sterk onderschat en momenteel lijkt het tijd niet meer te keren. Volgens onze eigen ruwe schattingen wordt het alleen nog maar ongezelliger.'

Minder leuke vissen

Is er een oplossing mogelijk? Vooral nog niet denkt Vulging. 'Je moet er mee leren leven, ben ik bang. Het vissen is gewoon heavier aan het worden. Zo leuk als het vroeger was wordt het eenvoudig niet meer.'

IK MIS TANTE ANNIE ZO

On ik mis tante Annie zo worden lezers in de gelegenheid gesteld om mensen op te sporen waarmee ze ooit heel fijn hebben gevist. Dat kan een oude kennis zijn, of iemand die men ooit onverrichterzake uit het oog heeft verloren na het vissen. Deze keer in ik mis tante Annie zo de oproep van de heer Scheeren uit Velsen.

'Hij stond aan de reling en droeg een donkere corduroy broek. Het was een soort maanverlichte nacht, een jaar of vier geleden. Hij floot een lied tussen zijn tanden dat mooi klonk, en toen hij de netten

binnenhaalde zei hij: "Het loopt hier langzaam af". Ik stond wat achteraf bij de trossen, en toen zijn we in gesprek geraakt over dingen die ik daarvoor nog niet zo had aangeroerd. Ik vond het een mooie nacht, maar bij het aan wal gaan zijn we elkaar in het donker kwijtgeraakt. Heel graag zou ik nog eens met deze bijzondere man willen vissen en praten.'

Wie was deze man die door de heer Scheeren uit Velsen wordt gezocht? Reacties kunt u sturen aan 'De Vaargeul'. In de linkerbovenhoek duidelijk vermelden: Ik mis tante Annie zo.

OP STAP MET DE IJMUIDENSE KADE HOEREN

tussen containers en pallets is het goed ketsen

Tjit Verwör van de kade om vervolgens op te stijgen en in het duister te verdwijnen. In het schommelende licht van de natriumlampen zie ik hoe een donkere poes zich met een handvol visgraten schielijk uit de voeten maakt. Verder is het donker en stil op dit uur van de nacht op de kade van IJmuiden. Maar dan klinkt van links tussen twee containers toch duidelijk het tikken van naaldhakken. Het volgende ogenblik word ik bij de arm genomen en in een gedeelte getrokken waar geen lichtschijnsel ons meer zou kunnen verraden. De geur van parfum is bedwelmend en roept bij mij beelden op van roodpluche boudoirs, diepe kusens en eindeloze nachten van verboden, maar juist daarom des te smaakvoller liefde.

Haar stem is nog heser dan door de telefoon. Geen fotograaf, had zij gezegd. En ook dat ik alleen moest komen. In het halfduister kan ik haar gezicht niet goed zien, maar ik begin nu al te vermoeden dat ik van dat laatste zeker geen spijt zal krijgen. Om begrijpelijke redenen noemen wij haar hier Jenny. Jenny is een onvervalste telg uit het gilde van kade- en kotterhoeren, dat in IJmuiden in de behoeften van een groeiende clientèle voorziet. Een clientèle die overigens niet uitsluitend uit vissers bestaat. 'Ze komen van heinde en verre,' vertelt Jenny. 'Veel

schrijvers en kunstenaars uit Amsterdam, staatssecretarissen en ook ministers, ze weten allemaal dat de liefde hier net zo heet geserveerd wordt als ie wordt gegeten. Dat heeft te maken met dat wij door jarenlange nauwe aanraking met die hele visbranche natuurlijk niet meer van suiker zijn.'

Jenny leunt achterover tegen een container en steekt een sigaret op. Ik zie hoe haar rode lippen aan de filter trekken en moet een hele stroom gedachten in de kiem trachten te smoren om tot mijn volgende vraag te komen. Zij staat hier toch nog steeds in de eerste plaats voor de vissers?

'Kijk, die jongens zitten vaak drie weken bij de Far Or eilanden of daaromtrent, die lucht gaat niet alleen in je kleren hangen, als je begrijpt wat ik bedoel. Je moet in dit vak door bepaalde dingen heenbijten. Of ik van zo'n gozer met zo'n hijsbalk die naar slibtong ruikt geen natte muts krijg, doet er natuurlijk geen moer toe. Vroeger deed ik ook het kottewerk nog wel, vijf weken meevaren, dan wilde het nog wel eens

gebeuren dat ze als ze goed gevangen hadden op een heel elementaire manier over je heen gingen, dat ze hem er zozegd met hun hele wezen erachterstaand erin lieten hangen. Maar hier op de kaden is het meer op en af: vlag hijsen, volkslied en dan weer halfstok.' Heeft ze geen behoefte aan een eigen optrekje? Het is hier aardig fris, merk ik op. Jenny moet hartelijk lachen. 'Nee hoor, jongen, hier tussen de kranen en de containers, daar zweren wij bij. Zo'n pellet veert trouwens met een heel speciale terugslag op, dat weten ze allemaal, van IJmuiden tot Stavanger, daar kan geen eendons tegenop.' Ze is naast me komen zitten en drukt bij

wijze van demonstratie de houten latten van de pellet een paar keer in. Haar warme adem kietelt langs mijn oorschelp als de passaatwind van een eiland dat bezaaid ligt met kokosnoten. Ik probeer te bedenken wat Siep in zo'n situatie zou zeggen, maar er schiet mij niets te binnen. Als ik mijn ogen sluit zie ik mijzelf met Jenny door de golven rennen, ik kan het alleen niet zo goed tegenover haar formuleren. Mijn keel voelt aan als een paar sokken van iemand anders.

Dan kijkt Jenny mij aan. 'Je hebt zeker geen geld bij je?' vraagt ze. Ik ruik nu ook haar adem, de onversneden lucht van haring en zuur, en opeens vind ik de woorden weer terug die mij zo lang tekortschoten. 'Nee,' zeg ik. 'Maar ik zal mooi over je schrijven.' In de verte ratelt opnieuw een ankerketting. Een meeuw laat een kabeljauwkop uit zijn bek op de kade vallen. Uit een verre havenkroeg klinkt schor gezang. Ook ik zou een lied willen aanheffen: een lied voor alle Jenny's op alle kaden ter wereld. Het zou een lied moeten zijn dat heel mooi is en dat je ook na jaren nog altijd zonder moeite voor je uit kunt neuriën. Een lied waarvan de melodie in de harten van alle zeelui besloten ligt.

ingezonden mededeling

VULVATURA

NIEUW

4 vissmaken
verenigd
in één uniek
fantasiecondoom!

veilig VISSER

door **Dr. Engel Dekker**
H.K.S. "De Hoop"

*Gezondheid is de grootste schat.
En dat moet zo blijven, vind ik.*

Hoewel de aan zeelieden toegeschreven eigenschap 'in iedere stad een andere schat' grotelijks overdreven moet worden geacht en volgens recent onderzoek zijn oorsprong vindt in bosrijke streken, is een even simpele als betrouwbare gezondheidswenk op zijn plaats. De wakkere visserman neemt immers doorgaans krachtig en eiwitrijk voedsel tot zich en dat moet een kant uit, al was het maar om jicht en de in zeemanskringen gevreesde 'bonking' te vermijden.

Daarom de volgende tip aan elke visser die vreemde kusten en volken bezoekt

1 Draag er zorg voor bij het passagieren altijd een verse, ongeopende buidel zware shag op zak te hebben.

2 Neem na binnenkomst een forse pluk shag tussen duim en wijsvinger van de 'niet-schrijfhand'. N.B. Raak in dit stadium vooral geen vreemd geld of behang aan!

3 Dring aan op onverwijld behandeling ("Quick, quick!")

4 Druk, zodra de gelegenheid zich voordoet, de pluk voorzichtig doch stevig aan en houd gedurende minstens 2 seconden op zijn plaats. Kalmeer zonodig met de vrije hand.

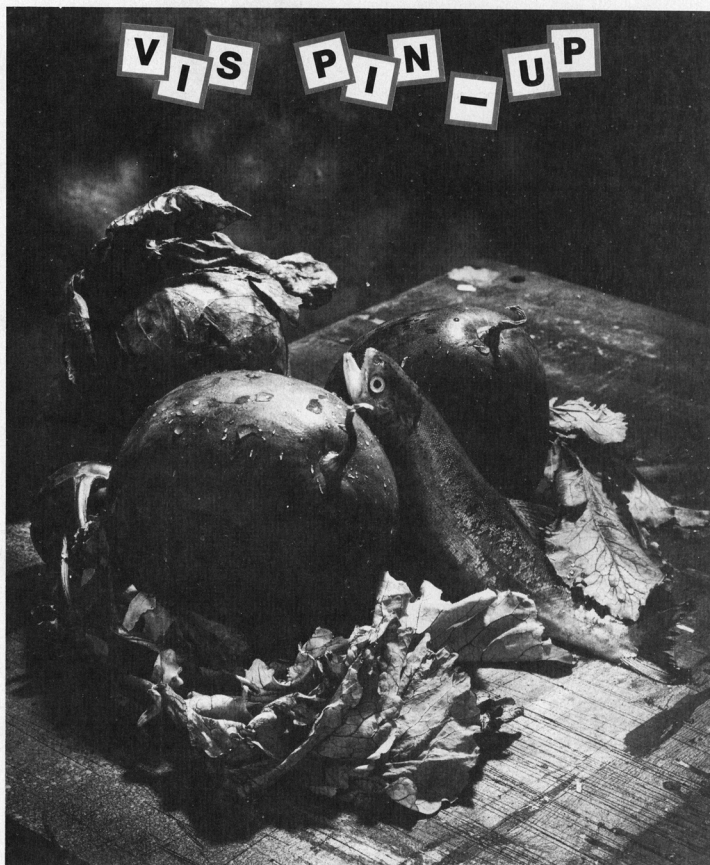
5a Klinkt er nu een verbaasd klein kreetje, dan is er geen vuiltje aan de lucht.

b Is er daarentegen sprake van een rauwe schreeuw, of blijft enige reactie uit, verlaat dan vastbesloten het pand.

6 Alleen in geval 5a kan de shag nog gerookt worden. Ook niet aanbieden aan derden.

Goede vangst!

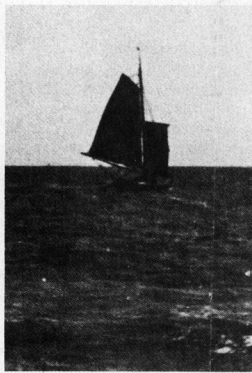
VIS PIN-UP

De forel Marga in een wel heeeel voordelige positie. Wij zouden het wel weten!

foto Jiri Stach

VIS LEGENDARISCHE TOCHTEN

De Antoinetta Deeken

Op die legendarische zomerochtend in augustus 1962 vertrokken Bert Lasten en Raymond Thalmann vanuit de haven van Vlissingen. Er woei een matige zuidwestenwind. Kalm kabbelden de golfjes tegen de boeg van hun kleine sloep, de *Antoinetta Deeken*, wat een rustgevend geluid gaf. De vorige avond hadden ze in *De Zwarte Tros*, een havenkroeg die doorgaans door de wat ruwere zeelui bezocht wordt, nog verteld over hun plan om via de Kanaaleilanden naar Land's End af te varen, waar zij verwachtten op de zeldzame rugschol te gaan vissen.

De oorspronkelijk uit de Elzas afkomstige Thalmann sprak een vrijwel accentloos Nederlands. Hij woonde dan ook al bijna weer zeven jaar in Vlissingen en was duidelijk de grootste prater van de twee. De wat zwijgzamer Lasten speelde met een bierviltje en was een fractie sceptischer over de kans op de aanwezigheid van rugschol bij Land's End.

Om zes uur de volgende ochtend lichtten zij het anker. Twee kinderen, die op dat vroege uur op de Vlissingse pier naar mosselen zochten, zwaaiden nog naar de bemanningsleden van de *Antoinetta Deeken* toen deze het zeegat koos. De beide vrienden zwaaiden terug en Thalmann blies zelfs nog driemaal op de scheepshoorn. Zij werden nooit meer teruggezien.

VISNEWS

berichten

Vismail opgericht

Delfzijl - In de Groninger havenstad Delfzijl is het genootschap Vismail opgericht. Vismail, een initiatief van de Delfzijlster visser Age Hiddens (57), wil het uitwisselen van nieuws over vis en vissershavens trachten te bevorderen. 'Want er is te weinig,' aldus de heer Hiddens. Er zijn al contacten met de havensteden Aberdeen, Mallaig, Nazaré, Le Havre, Emden en Genua. 'En er komen er meer,' zo voorspelt de initiatiefnemer.

Siep en Tjit Verwèr verstrekken behalve in de Vaargeul ook informatie voor de Vissers via Radio 1, het Gebouw, Vrijdag 12.52 u.

Duits ding gevonden

Schiermonnikoog - De 7-jarige Sander Fischer heeft op het strand van Schiermonnikoog in de buurt van Paal 8 een Duits ding gevonden. Het is nog onduidelijk om wat voor ding het gaat. Wel moet het al een behoorlijk oud ding zijn, zo deelt het Museum voor Oudheden te Leeuwarden mee, die het onderzoek naar de oorsprong en de functie van het Duitse ding leidt.

**voor al uw post
De Vaargeul Siep en Tjit Verwèr
postbus 11
1200 JC Hilversum**

Colofon

VPRO-blad, twaalfde jaargang nummer 2, september/oktober 1990. Dit is een uitgave van de Omroepvereniging VPRO, Postbus 11, 1200 JC Hilversum. Telefoon 035 - 712911. Het VPRO-blad verschijnt vier maal per jaar.
Hoofddirectie
Siep en Tjit Verwèr
Redactie
Marmer van Riel,
Karin Fante
Jantien Steunlimp
Vormgeving
Studio de Vaargeul
Productie
Monique den Ouden
Zetwerk
Typotype, Amsterdam
Drukwerk
Brouwer Offset, Utrecht

PAULUS DE BOSKABOUTER

De originele hoorspelversie
van Jean Dulieu

De avonturen uit het
Grote Bos van Paulus de Boskabouter
zijn nu ook op geluidscassette gezet.

Indien u deze 2 cassettes wilt bestellen kunt u f20,- overmaken op onze girorekening 5115000, t.n.v. VPRO-Publiekservice Hilversum, o.v.v. 'Serie Paulus de Boskabouter'.

HIER EINDIGT DE VAARGEUL. HIER BEGINT HET VPRO -BLAD

Districtsbijeenkomsten

Standaardagenda

- 1 Opening/mededelingen
- 2 Vaststelling agenda
- 3 Verslag vorige vergadering
- 4 Verkiezing(en) ledenraadslid/
leden en/of verkiezing(en)
districtsbestuur
- 5 Rapportage vaste
ledenraadscommissies
- 6 Bespreking radio- en
televisieprogramma's
- 7 Wat verder ter tafel komt
- 8 Rondvraag en sluiting

Groningen, Groningen-Stad, Drenthe

De maandagen 8 oktober, 12 november en 10 december in De Radehoek, Herebinnensingel 39 te Groningen (050 - 124164). Aanvang: 20.00 uur.

Friesland

De maandagen 1 oktober, 5 november en 3 december in Café Wouters, Sophialaan 5 te Leeuwarden (058 - 133668). Aanvang: 20.00 uur.

Overijssel

Dinsdag 16 oktober en woensdag 14 november in De Kroon, Deldenerstraat 26 te Hengelo (074 - 912872) en dinsdag 11 december in Humanitas, Singelstraat 31 te Deventer (05700 - 29793). Aanvang: 19.30 uur.

Gelderland

Woensdag 10 oktober in Musis Sacrem, Velperbuitensingel 25 te Arnhem en de woensdagen 14 november en 12 december in De Vereeniging, Oranjesingel 1 te Nijmegen (080 - 221028). Aanvang: 19.45 uur.

Utrecht

De donderdagen 4 oktober, 8 november en 13 december in De Kargadoor (kelderzaal), Oudegracht 36 te Utrecht (030 - 310377). Aanvang: 20.00 uur.

Noord-Holland

De donderdagen 4 oktober en 15 november in Café De Zeilvaart, De Ruijterkade 106 te Amsterdam (020 - 252237). Aanvang: 20.00 uur.

Amsterdam

De dinsdagen 23 oktober en 20 november in Café De Zeilvaart, De Ruijterkade 106 te Amsterdam (020 - 252237). Aanvang: 20.15 uur.

Zuid-Holland

Donderdag 25 oktober in het Humanistisch Centrum, Provenierssingel 48 te Rotterdam (010 - 4650916) en de donderdagen 22 november en 13 december in de Pulchri Taveerne, Hoge Nieuwstraat 16 te Den Haag (070 - 461735). Aanvang: 20.00 uur.

Zeeland

De dinsdagen 9 oktober, 13 november en 11 december in de Flying Dutchman, Bellamyplek te Vlissingen (01184 - 12110). Aanvang: 20.00 uur.

Noord-Brabant

De dinsdagen 23 oktober, 20 november en 18 december in Café Centraal, Spoorlijn 422 te Tilburg (013 - 436234). Aanvang: 20.00 uur.

Limburg

De donderdagen 11 oktober, 15 november en 20 december in Café d'Ouwe Klok, Tongersestraat 13 te Maastricht (043 - 213543). Aanvang: 20.00 uur.

De ledenraad van de VPRO komt bijeen op zaterdag 24 november te Rotterdam.

Voor inlichtingen over de districtsbijeenkomsten kunt u zich wenden tot het Algemeen Secretariaat van de VPRO, Postbus 11, 1200 JC Hilversum of telefoon: 035-712273.

FILM STUDIO LENINGRAD

De zevende metgezel (German) Rialto
Tegen inlevering van
deze bon ontvangt u
f 3,- korting
op het toegangsbewijs.
Geldig voor 2 personen.

Cine kid

Tegen inlevering van
deze bon ontvangt u
f 2,50 korting
per toegangsbewijs voor
filmvoorstellingen in Amsterdam
of in het land.
Geldig voor 4 personen.

GROOT HEREN LEED

(Theatervoorstelling)
Tegen inlevering van
deze bon ontvangt u
f 5,- korting
op de toegangsprijs.
Geldig voor 2 personen.

Cine kid

Tegen inlevering van
deze bon ontvangt u
f 2,50 korting
per toegangsbewijs voor
filmvoorstellingen in Amsterdam
of in het land.
Geldig voor 4 personen.

15 JAAR HEREN LEED

The Movies

Tegen inlevering van
deze bon ontvangt u (max. 2)
toegangskarten à f 5,-

V P R O TV cinema avond

Avondvertoning
Op vertoon van deze
bon ontvangt u (max. 2)
toegangskarten à f 2,50